ועווה על יריכו . החוטין אכל לא ידיו בין מלבשותיו ובפלך כדרך חול : **גמ'** לאחרים בטובה . ולא בשכר : **מערים ומוכר שלו** . כן טעמה כל ימות החג : **כדי פרנסתו** . בהרוחה, ולא מיירי במי שאין לו מה יאכל : **אכל לא באכן** . שהולה בחוט כדי שיוכל לשוחרו יפה :

מתני' הקובר מתו שלשה ימים קודם הרגל . הואיל ועיקר אבילות איט אלא שלשה ימים : **בטלה ממנו גזרת שבעה** . דלאחר הרגל איט צריך למנות יותר : **שמונה ימים** . קודם הרגל בטלה ממנו גזרת שלשים דהואיל והתחיל יום אחד מן השלשים איט צריך לשמור כלום לאחר הרגל דין שלשים אלא שמותר לאלתר בתכבסת בגיהוץ ותספורת : **שבת עולה** . אירע שבת בימי אבלו עולה למנין שבעה : **ואינה מפסקת** . דלאחר שבת צריך להשלים שבעה ימי אבלות עם השבת : **והרגלים מפסיקין** . דכי קבר מתו שלשה ימים קודם הרגל מפסיק האבילות לגמרי ולאחר הרגל אין משלים כלום : **ואין עולין** . דכי קבר מתו בתוך הרגל דלא בטלה ממנו גזרת ז' אין ימי הרגל עולין למנין ז' ימי אבילות אלא לאחר הרגל צריך לישב ז' ימי אבילות זו היא שכרתי אבל בהעתק מלאתי ואין עולין דכי קבר את מתו שני ימים לפני הרגל דלא בטלה ממנו גזרת שבעה אין ימי הרגל עולין למנין שבעת ימי אבלו אלא לאחר הרגל צריך לישב ה' ימי אבלות להשלים לשני ימים שנהג לפני הרגל (ג) (ואני אומר כי טעות סופר הוא דמה שנזכר שלשה ימים לפני הרגל לאו דוקא ואפילו שעה אחת לפני הרגל בטלה ממנו גזרת שבעה דהרגל מפסיק) **משערב ביום שמקדש** . שאין לעולת השלומין כל ז' ואינו אלא יום אחד : **כשבת** . ודינו כשבת דעולה ואינה מפסקת : **רשב"ג אומר כשבת** . הואיל ואינו אלא יום אחד : **גמ' גזרת** . שלשים בטלו אבל ימים לא בטלו, שלשים יום לא בטלו דעדיין תלויין ועומדים : **מאי טעמא ימים לא בטלו** . כלומר בחיזה ענין לא בטלו ימים : **שאם לא גילח ערב הרגל** . דכי בטלו גזרת שלשים ואיבעי ליה לגלוחי ערב הרגל ולא גילח : **אסור לגלח אחר הרגל** . כל שלשים יום והתניא

ועווה על יריכו תכלת לציציתו : **גמ'** ת"ר כותב אדם תפילין ומזוזות לעצמו ועווה על יריכו תכלת לציציתו, ולאחרים בטובה דברי רבי מאיר, ר' יהודה אומר מערים ומוכר את שלו וחוזר וכותב לעצמו, ר' יוסי אומר כותב ומוכר כדרכו כדי פרנסתו אורי ליה רב לרב חננאל ואמרי לה רבה בר בר חנה לרב חננאל הלכה כותב ומוכר כדרכו כדי פרנסתו : ועווה על יריכו תכלת : ת"ר ועווה אדם על יריכו תכלת לציציתו אבל לא באבן דברי ר' אליעזר, וחכמים אומרים אף באבן, ר' יהודה אומר משמו באבן אבל לא בפלך וחכמים אומרים בין באבן בין בפלך אמר רב יהודה אמר שמואל וכן א"ר חייא בר אבא א"ר יוחנן הלכה בין באבן בין בפלך והלכה כותב כדרכו ומוכר כדי פרנסתו : **מתני'** *הקובר את מתו שלשה ימים קודם לרגל בטלה הימנו גזרת שבעה, שמונה בטלו הימנו גזרת שלשים מפני שאמרו שבת עולה ואינה מפסקת רגלים מפסיקין ואינן עולין, אליעזר אומר משחרב בית המקדש *עצרת בשבת, רבן גמליאל אומר ראש השנה ויום הכפורים כרגלים, וחכמים אומרים *לא כדברי זה ולא כדברי זה אלא עצרת כרגלים ראש השנה ויוה"כ בשבת : **גמ'** אמר רב גזרת בטלו ימים לא בטלו, וכן א"ר הונא גזרת בטלו ימים לא בטלו, ורב ששת אמר אפילו ימים נמי בטלו, מ"ט ימים לא, בטלו שאם לא גילח ערב הרגל אסור לגלח אחר הרגל והתניא

ספרים תפילין ומזוזות כדי למוכרם או כדי להניחם ועוד פי' לאחיה כדברי יוסי לפי מה שפירש שדברי יוסי מחמיר ואין לאיה מכלן שמותר להניח תפילין דדלמא רבי מאיר ורבי יהודה לטעמייהו דסבירא להו פרק המולא תפילין (שירוזין דף לו: ושם) שבת זמן תפילין [ורב] ורבה בר בר חנה נמי הכי מלי סברי ואע"ג דכולהו אמוראי דפרק הקומץ רבה (מנחות דף לו: ושם) משמע דאיט להו שבת זמן תפילין הוא אבל ר' יצחק בן אברהם היה מביא מן הירושלמי להתיר להניח דאמר בירושלמי חד בר נש אובד תפילוי בחולא דמועדא אתא לקמיה דרב חננאל פי' שיכתוב לו לפי שהיה סופר כדאיתא במגילה (דף יח:) שלחיה לקמיה דרבה בר בר חנה אמר ליה זיל הב ליה תפיליך ואתא כתב לך דתנן כותב אדם תפילין לעצמו אתא לקמיה דרב אמר ליה כתוב ליה פירוש בלא הערמה מתני' פליגא על רב כותב אדם תפילין ומזוזה לעצמו הא לאחר לא רב פתר לה בכותב להניח פירוש רב מעמיד המשנה להניחם אחר המועד אבל להניחם במועד שרי ובהלכות גדולות פסק דאסור להניח תפילין בחולו של מועד ולטעם שממעט שבתות וימים טובים מימיה ימימה מסתבר שפיר דממעטא חולו של מועד ומלמן דדרשים (מנחות דף לו:) מלך לחות ילאו שבתות וימים טובים שהן בעצמן אות יש לומר לפי שאין עושין מלאכה כי אם בדבר האבד אבל קשיא למאי דפרישים לעיל (דף כ: ד"ה משקין) דמלאכה דחול המועד מדרבנן היכי ממעטו להו יש לומר הואיל ואוכל מלה ויושב בסוכה אין צריך לות ואם הוא אמת דבחול המועד חייב בתפילין יש לומר הואיל ועושין מלאכה בו אין אות ומימים ימימה נמי לא ממעטו אלא שם עוד דאסור משאר ימים : **שלשה** ימים . כך הוא עיקר אבילות לכמה מילי ואמרינן לקמן (שם:) שלשה ימים לבכי : **מאי** טעמא לא בטלו . הכא הוה ניחא שפי לגרום ימים לענין מלי לא בטלו ואין צריך להגיה דהיא היא : **שאם** לא יכבס ברגל ואמאי ניחא הא דקתני גזרת שבעה בטלו הא ימים לא בטלו ומיהו קשיא לן דקאמר בסמוך שכשם שמלות שלשה מבטלת גזרת שבעה אפילו לתנא קמא דמבטלת אפילו ימים שמביא אבל שאול ראיה לענות שלשים שבטלו לגמרי אפילו ימים והרי"ן פי' דדוקא לא גילח אבל לא כיבס לא דמותר לכבס אפילו לא כיבס שהוא טורח גדול יותר ואין נראה לי טעמו דאם הוא טורח גדול כ"ש שיש לו לקנסו בשלא עשה קודם הרגל וגכנס ברגל ולפירוש הקונטרס דמפרש לקמן שאם חל שלישי להיות ערב הרגל שאסור ברחיצה עד הערב זהו עד שאשכה אם כן לא שייך לקנסו במה שלא רחץ ולא כבס וא"כ ימים לענין מלי לא בטלו גבי שבעה מיהו יש לומר דאם לא רחץ ברגל אסור לרחוץ אחר הרגל ועוד יש לומר אגב דנקט סיפא גזרת נקט בריש גזרת ועוד נראה לי דריש ה"פ שלשה ימים בטלה גזרת שבעה הא שני ימים לא בטלה גזרת מ"מ פי' אמת מדקאמר בסמוך שכשם שגזרת שלשה מבטלת גזרת ז' כו' משמע שזה פשוט אפילו לת"ק והשתא תימה לי דכי משני שאם לא גילח בו תיבת סיפא אבל בריש דקאמר בטלה הימנו גזרת ז' אמאי נקט גזרת ולענין מלי קאמר ימים לא בטלו וי"ל דאגב דנקט סיפא גזרת תנא נמי ריש גזרת ועוד נראה לי דריש ה"פ שלשה ימים בטלה גזרת ז' הא שני ימים בטלו גזרת הא ימים לא בטלו לענין דוהג דברים שבגיעה :

והתניא

מסורת השס"ם

צח א ב מיי' פ"ז מהלכות י"ט הלכה יג טוש"ע א"ח סי' תקמה סעיף ג :

צט ג מיי' פ"י מהל' אבל הלכה ז סמג עשין כ טוש"ע י"ד סי' ת סעיף ח :

ק ד מיי' שם הלכה ג טוש"ע שם סי' שצא סעיף כ :

קא ה מיי' שם עור ש"ע שם סעיף ו :

קב ו מיי' שם טוש"ע שם סעיף ח :

נושא דברות תנאים

ג) בהגהות תפילין ומזוזות בחלק המודע

ב) טלויות ג.ב.ת בחלק המודע

נוסח כלל: (עד סוף המס') אבלות

נוסח מבנה

גלח כדי פרנסתו סיימו בהרוחה שרי וכי כן מאי השפעת פטירה ר' ישמ"ל לפני הרגל על דיני בלשים

רבינו חננאל

ת"ר כותבין תפילין ומזוזות לעצמן ולאחרים בטובה דברי ר' מאיר ר' יהודה אומר מערים ומוכר וחוזר וכותב לעצמו ר' יוסי אומר כותב ומוכר כדרכו כדי פרנסתו . אירי ליה רב לרב חננאל הלכה כותב ומוכר כדרכו כדי פרנסתו: ועווה אדם על יריכו תכלת לציציתו אסיקנא אמר רב יהודה אמר שמואל וכן א"ר חייא בר אבא א"ר יוחנן עווה אדם בין באבן בין בפלך . והלכה כותב ומוכר כדי פרנסתו : מתני' הקובר את מתו ג' ימים קודם לרגל בטלה הימנו גזירת שבעה . קברו קודם לרגל שמונה ימים בטלה הימנו גזירת שלשים מפני שאמרו שבת עולה ואינה מפסקת . רגלים מפסיקין ואינן עולין כו' . אמר רב גזרת בטלו . ימים לא בטלו . פי' גזרת בטלו נדחו גזירת האבילות נבי הרגל שיש לו לגלח וזולתי זה מגזירת האבילות . ואם לא גילח ערב הרגל אסור לו לגלח אחר הרגל . כי ימים לא בטלו

גליון השי"ם רש"י ד"ה שמונה ימים וכו' מותר לגלחו בתכבסת . עי' יבמות דף מג ע"ב בכש"י ד"ה מקום שמותר ושיין לקמן דף כג ע"ב תוס' ד"ה כל שלשים : ד"ה ואין עולין וכו' ג"י לאו דוקא . קשה לי הא בהגיה מכותר לקמן דף כ ע"ב דלגבה דמתני' דהכא ג"י דוקא כדאמרי' שם אלבה כתבא דיהן דאמר דשלשה ד"ה ועווה וכו' תוס' ד"ה מלאכה . עי' לעיל דף יב ע"ב תוס' ד"ה מכנים :